

UTGIVEN AV SVENSKA SEKTIONEN AV INTER-
NATIONELLA KVINNOKOMMITTÉN FÖR
VARAKTIG FRED. N:o 1.

BESLUT

vid

Kvinnornas internationella kongress i Haag.

28 april—1 maj 1915.

I. Kvinnorna och kriget.

1. Protest.

Vi kvinnor, samlade till internationell kongress, protes-
tera mot krigets vansinne och fälor, då kriget innebär ett hän-
synslöst offerande av människoliv och förstörande av så myc-
ket, som mänskligheten under århundraden strävat att upp-
bygga.

2. Kvinnornas lidanden under krig.

Denna internationella kvinnokongress bestrider antagan-
det att kvinnorna kunna skyddas under modärn krigföring.
Den uttalar den kraftigaste protest mot de avskyvärda oför-
rätter, för vilka kvinnorna falla offer under krigstid, och i
synnerhet emot det fälorfulla våldförandet av kvinnor, som
åtföljer alla krig.

II. Åtgärder för fred.

3. Fredsuppgörelsen.

Denna internationella kongress av kvinnor, tillhörande skilda nationer, klasser, trosbekännelser och partier, uttrycker enhälligt sin medkänsla för alla, vilken nationalitet de än tillhöra, som lida under striden för sitt land eller tyngas av krigets bördor.

Enär den stora massan av befolkningen i vart och ett av de nu krigförande länderna anser sig strida icke som angripare utan till självförvar och för sin nationella existens, kan det ej förefinnas några oöverkomliga meningsskiljaktigheter folken emellan, och deras gemensamma ideal utgöra en grundval, på vilken en storsint och hederlig fred kan uppbyggas. Kongressen uppfordrar därför samtliga regeringar att göra ett slut på blodsutgjutelsen och inleda fredsunderhandlingar. Den kräver, att den kommande freden skall bli varaktig och därför vila på rättfärdighetens grundsatser, vari inbegripas de, som funnit uttryck i de av denna kongress antagna resolutionerna,* nämligen:

Att intet landområde skall avträdas utan samtycke av därinom boende män och kvinnor, och att rätten till erövring icke erkännes.

Att autonomi och demokratisk representation ej skall förvägras något folk.

Att alla nationers regeringar skola överenskomma om att hänskjuta framtida internationella tvistigheter till skiljedom och förlikning och att öva socialt, moraliskt och ekonomiskt tryck på varje land, som vädjar till vapen.

Att utrikespolitiken skall underkastas demokratisk kontroll.

* Dessa i sin helhet äro nr:is 5, 6, 7, 8, 9.

Att kvinnorna skola tillerkännas samma politiska rättigheter som männen.

4. Ständig medling.

Denna internationella kvinnokongress beslutar att hemställa till de neutrala länderna att omedelbart vidtaga mått och steg för att få till stånd en konferens av neutrala stater, vilken utan dröjsmål skall erbjuda ständig medling. Denna konferens skall inhämta förslag till uppgörelse från de krigförande länderna och skall under alla förhållanden samtidigt förelägga dem alla antagliga förslag som grundval för fred.

III. Principer för varaktig fred.

5. Respekt för nationalitet.

Denna internationella kvinnokongress erkänner folkens rätt till självstyrelse och yrkar, att ingen landavträdelse skall äga rum utan samtycke av landets män och kvinnor,* och yrkar likaså, att autonomi och demokratisk representation icke skall förvägras något folk.

6. Skiljedom och förlikning.

Denna internationella kvinnokongress, som anser krig vara ett förnekande av framåtskridande och civilisation, yrkar, att alla nationers regeringar skola ena sig om att hänskjuta framtida internationella tvistefrågor till skiljedom och förlikning.

* Kongressen förklarade genom särskild votering, att den med bestämmelsen om intet överlåtande av landområde utan medgivande av där boende män och kvinnor förstod, att rätten till erövring icke kan erkännas.

7. Internationell påtryckning.

Denna internationella kvinnokongress yrkar, att alla nationers regeringar överenskomma om att i samförstånd utöva socialt, moraliskt och ekonomiskt tryck på varje land, som vädjar till vapen i stället för att hänskjuta sin sak till skiljedom och förlikning.

8. Demokratisk kontroll av utrikespolitiken.

Då krig i regel icke framkallas av den stora massan av folket, som ej önskar krig, utan av grupper, representerande särskilda intressen, yrkar denna internationella kvinnokongress, att utrikespolitiken underkastas demokratisk kontroll, och förklarar, att den godkänner som demokratiskt endast det system, enligt vilket män och kvinnor ha lika representationsrätt.

9. Kvinnornas medborgarrätt.

Då det förenade inflytandet av alla länders kvinnor är en av de mäktigaste krafterna till förebyggande av krig och eftersom kvinnorna icke äga full ansvarighet och effektivt inflytande, förr än de tillerkänts samma rättigheter som männen, fordrar denna internationella kvinnokongress full politisk medborgarrätt för kvinnorna.

IV. Internationellt samarbete.

10. Den tredje Haagkonferensen.

Denna internationella kvinnokongress yrkar, att en tredje Haagkonferens sammankallas efter kriget.

11. Internationell organisation.

Denna internationella kvinnokongress yrkar, att organiserandet av nationernas samfund skall ytterligare utvecklas på grundvalen av konstruktiv fred och att detta skall innefatta:

a) Som en utveckling av skiljedomstolen i Haag en permanent internationell domstol för att handlägga sådana frågor och tvistigheter av rättslig art, vilka uppkomma vid tolkning av traktatsbestämmelser och mellanfolklig rätt.

b) Som utveckling av Haagkonferensens uppbyggande arbete en ständig internationell kommitté med regelbundna sammanträden, i vilka kvinnor skola taga del, icke för behandling av regler för krigföring utan av praktiska förslag till fortsatt samarbete staterna emellan. Denna kommitté bör vara så sammansatt, att den kan formulera och göra gällande de grundsatser för rättvisa, oväld och god vilja, i enlighet med vilka beroende länders nationalitetssträvanden kunna bli fullständigare erkända och icke endast stormakternas och de små nationernas, utan även svagare länders och primitiva folks intressen och rättigheter småningom ordnas under en upplyst internationell allmän opinion.

Denna internationella kommitté skall tillsätta

ett permanent förliknings- och undersökningsråd för avgörande av sådana internationella tvister, som uppstå genom ekonomisk konkurrens, handelns utvidgning, folkökning samt förändring i social och politisk standard.

12 Allmän avväpning.

Denna internationella kvinnokongress, som uttalar sig för allmän avväpning och inser, att detta kan uppnås endast genom internationell överenskommelse, yrkar, som ett steg i denna riktning, att alla stater skola genom en sådan interna-

tionell överenskommelse övertaga tillverkningen av vapen och övrig krigsmateriel samt kontrollera all internationell handel därmed. Kongressen ser i den enskilda vinst, som uppstår av de stora vapenfabrikerna, ett mäktigt hinder för krigets avskaffande.

13. Handel och kapitalplacering.

a) Denna internationella kvinnokongress yrkar, att handelsfrihet tillförsäkras alla länder. att haven skola vara fria och handelsvägarna öppna för sjöfart på samma villkor för alla nationer.

a) Då ett lands kapitalisters insättande av penningar i ett annat lands tillgångar och de krav, som därigenom uppstå, äro en rik källa till internationella förvecklingar, yrkar denna internationella kvinnokongress, att den princip omfattas i största möjliga utsträckning, att sådana kapitalplaceringar göras på insättarens egen risk, utan att han kan ställa anspråk på officiellt skydd av sin regering.

14. Nationernas utrikespolitik.

a) Denna internationella kvinnokongress fordrar, att alla hemliga fördrag skola vara ogiltiga och att vid ratificering av framtida fördrag med nödvändighet kräves deltagande åtminstone av folkrepresentationen.

b) Denna internationella kvinnokongress föreslår, att nationella kommittéer tillsättas och internationella konferenser sammankallas för vetenskapligt studium och utarbetande av grunderna och villkoren för varaktig fred, vilket skulle kunna bidra till upprättande av ett internationellt statsförbund.

Dessa kommittéer och konferenser skola erkännas av regeringarna, och kvinnor skola delta i deras överläggningar.

15. Kvinnorna och den nationella och internationella politiken.

Denna internationella kvinnokongress förklarar som väsentligt att såväl nationellt som interationellt i praktiken tillämpa principen, att kvinnorna skola ha alla borgerliga och politiska rättigheter och skyldigheter på samma villkor som männen.

V. Barnuppfostran.

16. Denna internationella kvinnokongress påyrkar nödvändigheten av att så leda barnens uppfostran, att deras tankar och önsknings inriktas på den varaktiga fredens ideal.

VI. Kvinnorna och fredsuppgörelsen.

17. Denna internationella kvinnokongress yrkar att i den varaktiga fredens och civilisationens intresse konferensen för fredsuppgörelse efter kriget skall antaga en resolution, som erkänner nödvändigheten att i alla länder utsträcka rösträtten till kvinnorna.

18. Denna internationella kvinnokongress yrkar, att folkrepresentanter skola delta i kongressen för fredsuppgörelse efter kriget, och fordrar, att kvinnor däri inbegripas.

VII. Åtgärder att vidtaga.

19. Kvinnornas röst vid fredsförhandlingarna.

Denna internationella kvinnokongress beslutar, att ett internationellt kvinnomöte skall hållas på samma plats och

vid samma tid som makternas konferens för fredsuppgörelse efter kriget, med ändamål att framlägga praktiska förslag för denna konferens.

20. Sändebud till regeringarna.

För att förmå samtliga regeringar att göra slut på blodstutgjutelsen och åstadkomma en rättfärdig och varaktig fred utser denna internationella kvinnokongress delegerade, som skola frambära till statsöverhuvudena i de krigförande och neutrala länderna i Europa och till presidenten i Förenta staterna de resolutioner, som fattats vid denna kongress.

Dessa sändebud skola vara kvinnor från såväl de neutrala som krigförande länderna och utses av kongressens internationella kommitté. De skola som en grundval för vidare åtgärder avgiva rapport över utgången av sitt uppdrag till den internationella kvinnokommittén för varaktig fred.

UTGIVEN AV SVENSKA SEKTIONEN AV INTER-
NATIONELLA KVINNOKOMMITTÉN FÖR
VARAKTIG FRED. N:o 1.

BESLUT

vid

Kvinnornas internationella kongress i Haag.

28 april—1 maj 1915.

I. Kvinnorna och kriget.

1. Protest.

Vi kvinnor, samlade till internationell kongress, protes-
tera mot krigets vansinne och fälor, då kriget innebär ett hän-
synslöst offerande av människoliv och förstörande av så myc-
ket, som mänskligheten under århundraden strävat att upp-
bygga.

2. Kvinnornas lidanden under krig.

Denna internationella kvinnokongress bestrider antagan-
det att kvinnorna kunna skyddas under modärn krigföring.
Den uttalar den kraftigaste protest mot de avskyvärda oför-
rätter, för vilka kvinnorna falla offer under krigstid, och i
synnerhet emot det fälorfulla våldförandet av kvinnor, som
åtföljer alla krig.